

Purim 2015

Rabbi K.

הפיל פור הוא הגורל הנא כיון שנפל פור
בחדש אדר שנת שמיטה גדולה אמר נפל לי פור ביום שבת כי משה ולא היה יודע שבשבת
באדר כה ובשבת באדר טלה
(משל י"ג)

לכן אמרו בגמ' הדר קבלו צימי אחסורו.
דכמד' תנחומא פ' נח סי' מ"ט מודעה רבה
לאורייתא והלא הקדומו נעשה לשמע ומפרש דקלוי
על תורה שבעל פה שקשה לקיימה ביותר ע"ס. נמלא
דצימי אחסורו קיבלו ברטון גם התורה שבע"פ כמ"ס: ...
ומגילה
זאת היא ענין מיבור תורה שבכתב ומורה שבע"פ.
לכן נקראת ספר ונקראת אגרת. וענין מורה שבע"פ
הוא צאמת כללות המדות טובות שנטבעו בלבות בני
ישראל בנסבותיהם. שהיא נמשכת משורש דביקות
בני ישראל למעלה.
(ע"פ אורח חיים, תולדות)

2
פירוש
בהיותו הדר *אל* אבינו כי המא טר
הוא מלמד שבמה הקב"ה עליהם את הדר
בניית ואמר להם אם אתם מקבלים התורה
מיטב ואם לאו שם הוא קבוצתם א"ר ארם
בר יעקב מבין מודעה רבה לאורייתא אמר
הוא (ו) אקפ"ס הדר קבלו בימי אהרן
דכתיב *קיימו וקבלו הוהרים
ע"פ סו

3
בפ"ה פליהן הר בנינים. וזע"פ שכבר הקדוש נעשה לשמע...
(משל י"ג)

4
ויהי אהרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אלי והישמע פך
מן משנת משה לאמר: משה עבדי מת ועתה קום עבד אתי
היורש הוה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן
לכם לבני ישראל: ...
וישע יהושע
את דבריו העם לאמר: עבדו בקרב המצוה ועני את
העם לאמר הכינו לכם צדה כי בעוד שלשת ימים אתם
עברים את הירדן הזה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה
אלהיכם נתן לכם לרשתה:
(י"ג, י"ד, י"ה, י"ו, י"ז)

4
בשנתו בחור מת משה שנאמר
והאם עלו מן הירדן נעשור לחדש
הראשון (י"ג) לא תסע למעשה
שליש יום באלט של משה ושמה
ימים שהכינו להם צדה שנאמר
הכינו לכם צדה כי בעוד שלשה ימים
תסע עברים וכו' (י"ג) הוה
בשנתו בחור מת משה:
(י"ג, י"ד, י"ה)

2
ויבכו בני ישראל את משה בנגד כל ישראל
יום וילכו ויביכו אצל משה:
(י"ג, י"ד)

5
בחד טלה. דכתיב בן מלה ופערים
שנה אכ"פ היום (דג"ס) היום
מלא ימי ושטת כדל' הגידה
שחכ"ל על המיתה:
(י"ג, י"ד)

6
ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים: ויאמר משה אל
יהושע בחר לנו אנשים ועא הלחם בעמלק כחר אנכי ויג
על ראש הגבעה וסשה האלהים בידו: וישע יהושע כאשר
אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אמר ותור עלו ראש
הגבעה: והוה כאשר ירוס משה ירו וגבר ישראל ובאשר
יגח ירו וגבר עמלק: וידי משה כפרים ויקח ראובן וישימו
תחתיו וישב עליה ואחרן הוה תשכו בידו מה אתה וכוה
אחד ויהי ידיו אמנה עדימא השמיט: ויחלש יהושע את
עמלק ואת עמו לפי תרבו:
ויאמר יהוה אל משה כתב זאת וברן בפסך ושים באזני
יהושע ברימחה אמחה את עמלק את זכר עמלק בתחת השמים: ויבן
משה מזבח וקרא שמו יהוה ונסי: ויאמר משה על לב
יה סלחקה ליהוה בעמלק סדר דר:

7
זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים: אשר
קרד בדרך וינגב בך כלית הנשלים אתה יד ואתה עוף ויגע ולא
ירא אלהים: והוה בדיעת יהוה אלהיך לך מפל איב"ד מסביב
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נטלה לרשתה תבונה ארד
זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח:
(י"ג)

7 הפיל פור הוא הגורל (אסתר ג, ז) הנא
 (בגילה יג, ב) כיון שנפל פור בירח כמה
 משה רבן שמת והוא לא ידע סבו באדר בת
 משה רבינו עליו השלום ובר באדר נולד משה
 רבינו עליו השלום ע"כ, פ"י כי לכל דבר יש
 זמן מוגבל וכאשר הפיל המן גורלות לדעת
 איזה זמן שהוא סוף ישראל ונפל באדר אז שמה
 כי בזה הזמן מת משה שהוא רבם של ישראל
 והוא נחשב צורת כל ישראל ולפיכך חשב כאלו
 יש כאן העדר כל ישראל כאשר ראה כי מרע"ה
 מת בזה החודש ודעתו היה כי החודש הזה שהוא

סוף ותכלית החודשים צ"כ מורה ח"ו על תכלית
 וסוף ישראל ולכך נפל הגורל בחודש הזה לומר
 כי בזה החודש הוא סוף ישראל ולכך מת בו משה
 רבן שהוא נחשב צורת ישראל ולא ידע כי בו
 באדר נולד ג"כ, ופירוש זה כי הדבר שהוא שלם
 התחלתו וסופו מתחברים באחד כמו שתראה
 בכדור שהוא שלם שמתחבר סופו אל תחלתו
 והוא השלטה לגמרי, ולכך אמר משה מלאו
 ימי כי היה שנותיו שלמים מלאים והיו ימיו
 מאה ועשרים והם י"ב במספר קסן כמו במספר
 משה במספר קסן ודבר זה מורה כי
 היו ימיו מלאים לגמרי ושלמים כאשר היו שנותיו
 במספר שמו כי אין לומר כי הסוף שלו הוא
 מורה על ההעדר והסירוף מפני שהוא סוף כי
 אדרבא הרי הוא מורה השלמה כאשר הושלמו
 הימים מיס ליום וזה לא הרי רק השלמה ולא
 שיך בזה סוף לכך מורה כי הושלם וכל אשר
 הושלם הוא אל הש"י אשר נאמן גברא,

(אסתר, א, ז)

8 תישקעו עיניכם היית לנלח ותקופם בכל דור ודור.
 כי התפשטה בטורים ה"י לזרות
 זולת, כמו שהגזירה ה"י להשמיד כל היהודים, ממילא
 גם הגם ה"י לכל הדורות, וכרי קיום כל זרע ישראל
 בכל פ"י גם הנה, והיותה כי הגזירה ה"י גם כשמים
 בן כל פ"י, והקפ"ה עשה זה הגם בלי זכות ישראל,
 רק מלך שהנחנו עמו ותופים בו חמיד, לכן עליו
 להושיע לנו כעת לרה, ולכן זה הו"ט נתן כח
 וטח ותקוה לבנינו בגלות לכפות בו חמד שמוחלים
 להננו ח"ו, וכראש שלכך תקנו לכפות עד דלא ידע
 בו, להראות שה"י יוש עוז מלך זכות ישראל,
 ולכן בקרא פורים על שם המור כי הגורל
 היה שומן סכר היה רחמי מכל לדדי הטבע ותגבורת
 כח הפפ"א ע"י עונותינו, וכן נחמדו הש"י
 הילינו, ולכן קבלו ח"ו החורה נלב שלם כח"ש
 הגר קבלה בימי חמנובוש...

והיותה כי פורים כמו יום הכפורים
 וביום"ה בחין למעלה מהטבע ע"י ביטול הגוף החילה
 ושקיעה ועניותם ע"י בחוס לעל"ה דחירות, ויש בו
 שליחת עונות, כמו בן כפורים ע"י תפלה וזמנה
 יכולין לזכר ג"כ לזה בעור עליון שלא מלך מעשיו:

(אסתר א, ז)

9 קם בחכמה ממשותה היו אל"מית ה"י ור"י ע"י ל"ק
 על"פשו באפ"ת המל"ה כי רא"ה פ"י בל"ה אל"י ה"י
 בא"ת הפ"ה: והמל"ה ע"ב בל"ה ה"י ור"י ע"י ל"ק
 היו ור"י נפל על"הש"ה אשר א"ת ור"י ע"י ל"ק
 הגם לכפוש את"המל"ה ע"ב בל"ה ה"י ור"י ע"י ל"ק
 ופ"י ה"י ח"ו: ורא"ה ה"י ור"י ע"י ל"ק
 המל"ה גם ה"י ור"י ע"י ל"ק אשר א"ת ור"י ע"י ל"ק
 על"המל"ה ע"ב בל"ה ה"י ור"י ע"י ל"ק ורא"ה ה"י
 ת"ה ע"י: וית"ו את"ה"י ע"י ור"י ע"י ל"ק אשר א"ת ור"י ע"י ל"ק
 וחמת המל"ה ש"כ"ה

(אסתר, א, ז)

10 ראמר רבונה ונא אמר רבי אליעזר אף רבונה רשע באותה ענה היה בין שראה שלא נחקיכה ענתו
 פ"ד ברה הייט דכתיב ישלך עליו ולא יוכל ס"ו ברח וברח

c וחמת המלך שככה שתי שכיכות הללו
 לפה אחת של מלכו של עולם ואחת של אהרונש
 (אסתר, א, ז)

ב באותה שעה מה עשה אליהו זכור לטוב. נדמה
 קסרבוניה אהרן מסריסי המלך. אמר לו, יש עץ גביתו של
 הקן מבית קדשי הקדשים גבוה חמשים אמה, שגאמר, ואת
 אורכם העמודים עשה חמשים אמה ארכו (מ"א ז). מיד צוה
 המלך דתלוחו עליו, שגאמר, ויאמר המלך תלחו עליו (ס).

(ש"י ב, א"י)

11 ד"א וחמת המלך שככה. אמרו חכמים. כשם שגרמו במגילה שמו
 שלהקב"ה, כך נרמו בה שמו של משה רבינו, ורבן שלכל הנביאים.
 שנאמר, וחמת המלך שככה. שככה, בנימטריא משה, שהמנין אחד.
 ומשה רבינו נקרא מלך. שנאמר. ויהי בישורון מלך דכיים ליג ה"ה, זה
 משה רבינו. שככה חשמו באיבוד רשעים:

(אסתר, א, ז)

חודפס
 באדיבות: